Dosarul nr. 2-4731/2025
2-25160098-09-2-14112025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

28 ianuarie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul Central
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugen Bejenaru
grefier Maria Chircu

examinând în sediul instanţei, în şedinţă publică pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexanchin Nicolae împotriva Ioniță Valentin privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La 14 noiembrie 2025, reclamantul Alexanchin Nicolae a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva împotriva Ioniță Valentin privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, activează în calitate de jurist principal la OCN „Easy Credit" SRL. La 25.03.2025, în cadrul instanței de judecată, aproximativ pe la orele 10.30, a avut loc ședința de examinare a contestației depuse de Ionița Valentin la care reclamantul a fost citat în calitate de victimă. Prin urmare, după ședința de judecată, pârâtul îl aștepta afară, urmărind acțiunile reclamantului, în scopul evitării conflictului reclamantul s-a oprit la pragul instanței, așteptând să plece pârâtul. După care reclamantul s-a îndreptat spre parcarea din str. Păcii 38, unde era așteptat de către pârâtul Ioniță Valentin, care l-a înjurat pe reclamant. Ultimul și-a permis exprimarea verbală, care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită general acceptate într-o soocietate democratică, concomitent permițându-și diferite provocări. Exprimările obscene în adresa reclamantului au fost rostite în loc public, acțiuni care deja se califică ca tulburarea ordinii publice. Mai mult, peste câteva secunde, în loc public a fost bruscat de către pârât.

Reiterează reclamatul că pârâtul își permite aceste acțiuni ilegale deja a treia oară, în timpul ce reclamantul își îndeplinește activitatea profesională, inclusiv acțiuni care au avut loc la 26.11.2024 și 15.11.2024.

Menționează reclamantul că a depus o plângere către IP Bălți, înregistrată cu nr. 20250403173 la 26.03.2025, în urma examinării plângerii, pârâtul Ioniță Valentin a fost găsit vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

Ulterior, pârâtul a înăintat în instanța de judecată contestația împotriva procesului verbal cu privire la contravenție. Ca urmare, la 08.09.2025, Judecătoria Bălți sediul Central a emis o hotărâre prin care a respins contestația depusă de Ioniță Valentin împotriva procesului verbal de contravenție și a deciziei de sancționare.

Astfel, pârâtul prin acțiunile și faptele sale intenționate prejudiciabile și probate în cadrul procesului contravențional, i-a cauzat reclamantului prejudiciu moral ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale, inclusiv a fost prejudiciată și reputația profesională.

Solicită reclamantul încasarea din contul lui Ioniță Valentin, în beneficiul lui Alexanchin Nicolae a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, cauzat în urma contravenției. Încasarea din contul lui Ioniță Valentin, în beneficiul lui Alexanchin Nicolae a cheltuielilor de judecată, cu titlu de taxă de timbru în sumă de 200 lei.

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul Alexanchin Nicolae, a solicitat admiterea acțiunii pe motivele invocate în cererea de chemare în judecată. Încasarea din contul lui Ioniță Valentin, în beneficiul lui Alexanchin Nicolae a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, cauzat în urma contravenției. La fel și a taxei de timbru în achitate de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată sumă de 200 lei.

Pârâtul Strîmbaci Vadim, în ședința de judecată nu s-a prezentat, din motive necunoscute instanței, fiind citat legal fapt confirmat prin avizul de recepție contrasemnat la 21.11.2025 (f.d 34).

Potrivit art.206 alin.(3) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

Astfel, reieșind din faptul că pârâtul a fost citat legal despre data, ora, locul ședinței de judecată, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la dosar, pârâtul nu s-au prezentat şi nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâtului.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin.(1) Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 din Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Conform prevederilor art.130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prevederile art.240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Iar potrivit art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Astfel, la 14 noiembrie 2025 Alexanchin Nicolae, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ioniță Valentin privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

Așadar, obiectul juridic litigios din speță constituie încasarea prejudiciului moral, cauzat prin contravenție.

În conformitate cu dispozițiile art.45 alin.1 Cod contravenţional, dacă prin contravenţie a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-şi valorifice pretențiile civile în procedură civilă.

Potrivit art.19 alin.(1) -(3) Cod civil, (1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. ((3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform dispozițiilor art.21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

Instanța notează că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii.

Răspunderea pentru dauna cauzată persoanei umane are un caracter delictual, independent de faptul dacă se afla sau nu persoana vătămată în raporturi contractuale cu delincventul. Răspunderea delictuală apare în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor –de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naşte prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate (dreptul de proprietate, la viaţă, sănătate etc.).

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între

fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

Norma de drept comun în materia răspunderii delictuale (obligaţiilor delictuale), ce consacră principiul reparării integrale a prejudiciului extracontractual, se conţine în art.1998 Cod Civil, care prevede că cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Instanța conchide că în speță, drept temei pentru plata despăgubirilor morale se invocă comiterea faptei delictuale, vinovăţia persoanei răspunzătoare de cauzarea prejudiciului, legătura cauzală între contravenția săvârşită de cet. Ioniță Valentin şi pretinsul prejudiciu moral cauzat lui Alexanchin Nicolae.

Din materialele dosarului rezultă cert că vinovăția pârâtului Ioniță Valentin în comiterea contravenției prevăzută de 354 alin. (1) Cod contravenţional a fost stabilită prin procesul verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, și anume: potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 394475 din 07.09.2025, Ioniță Valentin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenție prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amenda contravențională de 6 u.c., ce constituie 300 lei și anume pentru faptul că la data de 25.03.2025 de la orele 10.40 până la orele 10.50, cet. Ioniță Valentin în timp ce se fala la intersecția străzilor Htin și Păcii, a manifestat acțiuni huliganice în loc public, manifestate prin exprimarea cuvintelor jignitoare în adresa cet. Alexanchin Nicolae. (f.d 11)

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 08.09.2025 s-a respins contestația depusă de Ionița valentin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare Seria MAI06 nr 94475 din 07.04.2025 întocmite de agentul constatator, ofițer superior al sectorului nr. 1 Centru al IP Bălți, Romanov Andrei în priivnța lui Ioniță Valentin prin care a fost recunoscut vinovat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional. Procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 nr 94475 din 07.04.2025 și a decizia de sancționare din aceeași dată, întocmite în privința lui Ioniță Valentin, fiind menținute fără modificări. (f.d. 5-8)

Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului moral, instanța de judecată notează că potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În conformitate cu dispozițiile art.2036 alin.(1),(2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Iar art.2037 Cod civil reglementează că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă

familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Instanța de judecată notează că, deşi cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecinţele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic şi afectiv, importanţa valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecinţele vătămării. Toate aceste criterii se subordonează conotaţiei aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogăţire fără justă cauză a celui care pretinde daunele morale.

Instanța accentuiază că cuantumul compensaţiei acordate depinde şi de durata menţinerii consecinţelor vătămării. Prejudiciile morale pot fi temporare sau permanente. Leziunile sau vătămările permanente sînt resimţite de persoana vătămată toată viaţă şi de aceea sînt mai grave. Intensitatea durerilor fizice sau psihice, de asemenea, pot determina cuantumul despăgubirii.

La caz, instanța relevă că reclamantul Alexanchin Nicolae a solicitat compensarea de către pârâtul Ioniță Valentin a sumei de 10 000 lei, suportate în legătură cu preudiciul moral cauzat.

Instanța de judecată constată că, în susținerea pretențiilor sale de reparare a prejudiciului moral, reclamantul a invocat cauzarea stărilor de stres și frustrare ținând seama și de faptul că aceasta nu este prima acțiune ilegală a pârâtului față de reclamant.

Așadar, instanța reține că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității și raportul direct de cauzalitate între o faptă cu caracter ilicit și un prejudiciu cauzat altei persoane. De altfel, satisfacţia echitabilă pentru prejudiciul moral suferit urmează să aibă efect compensatoriu, şi nu trebuie să constituie venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce priveşte proba prejudiciului moral, constatînd în repetate rînduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanţele urmînd să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existenţă a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvîrșită, soluţia fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă (cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009).

Mai mult decât atât, în cauza Antipenkov vs. Rusia, nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, §82, Curtea Europeană reiterează că părţii lezate nu-i poate fi cerut ca aceasta să prezinte probe întru argumentarea prejudiciului moral suferit. Simpla constatare a încălcării săvârşite de organele de urmărire penală şi declaraţiile părţii lezate sunt suficiente pentru a oferi o satisfacţie echitabilă. În cauzele Danev împotriva Bulgariei și Iovtchev împotriva Bulgariei, CtEDO a reținut în esență încălcarea Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, după ce a considerat că abordarea formalistă a instanţelor naţionale, care atribuiseră reclamantului obligaţia de a dovedi existenţa unui prejudiciu moral cauzat de fapta ilegală, prin dovezi susceptibile să confirme manifestări externe ale suferinţelor lui fizice sau psihologice, avuseseră ca rezultat privarea reclamantului de despăgubirea pe care ar fi trebuit să o obţină.

După cum urmează din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție din 07.04.2025, s-a constatat în mod incontestabil vinovăția lui Ioniță Valentin în comitrea contravenției imputate, respectiv fapta cu caracter ilicit comisă de către pârât se confirmă prin procesul verbal de contravenție Seria MAI06 nr 94475 din 07.04.2025 și prin decizia de sancționare din aceeași dată, întocmite în privința lui Ioniță Valentin.

Reieșind din cele menționate mai sus, instanța de judecată constată că reclamantul este îndreptățit de a pretinde încasarea prejudiciului moral din contul pârâtului având la bază o faptă ilicită comisă de ultimul recunoscut prin procesul verbal și decizia contravențională din 07.04.2025, doar că la aprecierea prejudiciului moral se ia obligatoriu în consideraţie principiul general al echităţii şi suma nu trebuie să fie vădit disproporţionată cu sumele acordate de Curtea Europeană în speţele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luîndu-se în consideraţie argumentele ambelor părţi în proces şi exluzându-se pretenţii excesive şi vădit exagerate.

Astfel, cât priveşte suma prejudiciului moral pretins de către reclamant de 10 000 lei, instanţa de judecată relevă faptul că aceasta este una disproporționat de mare în raport cu circumstanțele relevante ale cauzei și probele cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție reclamantului, de necesitatea acordării unei compensații echitabile și rezonabile în raport cu suferințele invocate, precum și că prejudiciul moral nu poate fi deturnat de la scopul său, instanța concluzionează prin contravențiile comise de către contravenientul Ioniță Valentin, reclamantului Alexanchin Nicolae i-a fost cauzat inevitabil un prejudiciu moral manifestat prin sentimente de stres, neliniște, perturbare a vieții, disconfort și retrăire, astfel, instanța va încasa din contul lui Ioniță Valentin în beneficiul Alexanchin Nicolae suma de 4 000 lei, cu titlu de compensație pentru repararea prejudiciului moral suferit, pe care instanța o consideră echitabilă și va fi în măsură să aducă satisfacție reclamantului, încadrându-se totodată în limitele despăgubirilor morale ce ar putea fi acordate de către instanţele judecătoreşti naţionale în astfel de spețe.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanţa de judecată reţine prevederile 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Instanța relevă faptul că reclamantul la depunerea acțiunii în instanță a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin confirmarea de achitare a ordinului de plată din nr. 43581707 din 16.04.2025 (f.d.2).

În acest sens, reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța va dispune încasarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de timbru din contul pârâtului, în beneficiul reclamantului, în mărime de 200 lei, în conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă.

În consecinţă, conform art.130 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Având în susţinere dispoziţiile legale sus menţionate, analizând toate probele în ansamblu, din punct de vedere al veridicităţii şi pertinenţei acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată depusă de Alexanchin Nicolae împotriva Ioniță Valentin privind repararea prejudiciului moral ca urmare a comiterii contravenției.

În conformitate cu art. 236 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

A admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de Alexanchin Nicolae împotriva Ioniță Valentin privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

A încasa de la Ioniță Valentin în beneficiul Alexanchin Nicolae suma de 4 000 (patru mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

În rest acţiunea se respinge ca neîntemeiată.

A încasa de la Ioniță Valentin în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

Judecător Eugen Bejenaru